

מ"ת 6041/01/17 - מדינת ישראל נגד סלאח חטיב

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 6041-01-17 מדינת ישראל נ' ח'טיב(עציר)
תיק חיצוני: 534182/2016

בפני	כבוד השופט דניאל קירס
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	סלאח חטיב (עציר)

החלטה

1. בפני בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו.

2. הנאשם מואשם בעבירות נשק (החזקת נשק, תחמושת ואביזרים) לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

3. נטען בבקשה כי למבקשת ראיות לכאורה טובות להוכחת האשמה הכוללות, בין היתר, תפיסת הנשק וממצאי טביעות אצבע של המשיב על האריזות שעטפו הנשק. עילת המעצר הנטענת היא עילת המסוכנות, על פי סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), התשנ"ו-1996.

4. אין מחלוקת בענין קיום ראיות לכאורה ועילת המעצר הנטענת. הסנגור הנכבד טוען כי יש מקום להסתפק בחלופת מעצר, בדמות מעצר בית. הוא הפנה בענין זה לפסיקה בענין שחרור לחלופת מעצר של נאשמים בעבירות

נשק, ואף מבקש כי המשיב ישוחרר כאמור ללא עריכת תסקיר. אין מחלוקת כי המשיב נטול עבר פלילי. הסנגור הנכבד טוען כי המשיב למד רפואה, ועליו ללמוד בימים אלה לקראת בחינת ההסכמה. אין מחלוקת כי אין אפשרות לעשות כן במסגרת בית המעצר.

5. ב"כ המבקשת טוענת כי אין מקום לחלופת מעצר. היא ביקשה להפנות לרקע של מעצר המשיב: מקרה ירי על ביתו של אדם. הסנגור טוען כי על בית המשפט להתעלם מטענה זו, שכן אישום בכך אינו נכלל בכתב האישום, וטענות בענין ירי על ביתו של אדם לא צוינו בבקשה בכתב לעצור את המשיב עד לתום ההליכים. ב"כ המאשימה טוענת כי אין פגם בבקשה בכתב, שכן נהוג להגיש בקשה למעצר עד לתום ההליכים באופן תמציתי.

6. אני מוכן להניח שראוי, אם המבקשת חפצה לבסס מסוכנות יתרה לנאשם בהחזקת נשק בנתונים החורגים מהעבירות הנתעבות בכתב האישום והראיות לכאורה לביסוס האישום באותן עבירות, היא תציין אותם, ולו באופן תמציתי, בבקשה שבכתב למעצר עד לתום ההליכים. סעיף 15 לחוק המעצרים קובע כי בבקשה למעצר לפני כתב אישום תצוין תמצית העובדות והמידע שעליהם מבסס המצהיר את בקשת המעצר. סעיף זה אמנם אינו חל במישרין על מעצר עד לתום ההליכים (ראו סעיף 21 לחוק והשוו סעיף 16 שהוחל גם על נאשם; יעקב קדמי **על סדר הדין בפלילים - חלק ראשון - הליכים שלפני משפט א'** (מהדובר מעודכנת, 2008)). אולם על רקע זכויות יסוד, לרבות הזכות לחירות והזכות להליך הוגן, דומה כי על דרך קל וחומר, שאם המשטרה מחויבת לציין את תמצית העובדות בבקשה למעצר ימים, אשר מוגשת לראשונה בלוחות זמנים קצרים של עד 24 שעות, אין סיבה שלא תהא מחויבת לעשות כן בבקשה למעצר עד לתום ההליכים, מעצר שאורכו פוגע בחירותו של העצור הרבה יותר ממעצר ימים, וכאשר לוחות הזמנים אינם בהכרח לוחצים כמו בבקשה ראשונה להארכת מעצר ימים. עם זאת, בעניינינו, אין בטענות בענין חשדות למעורבות בירי על ביתו של אדם כל הפתעה. מעצרו של המשיב שבפני הוארך ארבע פעמים לפני הגשת כתב האישום נגדו, וזאת בחשדות לאיומים וירי באזור מגורים, ובהמשך גם היזק לרכוש במזיד וקשירת קשר לביצוע פשע, בנוסף לעבירת הנשק. המשיב היה מיוצג כבר מהדיון שהתקיים למחרת ההארכה הראשונה, בידי בא כוחו הנוכחי, עוה"ד אחמד מסאלחה. כך שהפתעה בקשר לרקע בענין ירי על ביתו של אדם, אין כאן.

7. אין בידי לקבל את טענת הסנגור הנכבד לפיה על בית המשפט להתעלם בבקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים מחומר חקירה בקשר לעבירות שלא נכללו בכתב האישום נגדו. כאשר נשקלת השאלה אם הופרכה חזקת המסוכנות בקשר למשיב, על בית המשפט לקחת בחשבון כל מידע רלוונטי, לרבות נתונים אשר אינם יכולים לשמש ראיה קבילה בהוכחת האשמה בכתב האישום, כגון הרשעות קודמות. ככל שישנו חומר חקירה אשר מצביע על מסוכנות יתרה של המשיב - גם אם המבקשת עצמה הסיקה כי החומר אינו מספיק על מנת לכלול את סעיפי העבירה הנוספים בכתב האישום - בית המשפט ישקול אותו, כפי שהוא שוקל את יתר מכלול נסיבות הענין והנאשם. בעניינינו, המשיב נעצר במסגרת פרשה קשה של חשדות לאיומים וירי על ביתו של אדם. מדובר בחשדות לירי על ביתו של אדם, שעל-פי חשדו של אחי המשיב (להלן: **קאסם**), מנהל רומן עם אשתו של קאסם. כאמור, הראיות-לכאורה לפיהן נמצאו טביעות אצבע של המשיב דכאן על העטיפה של הנשק הרלוונטי אינן במחלוקת. עיון בהודעותיו של המשיב דכאן במסגרת החקירה מעלה כי גם לאחר שעומת עם הממצאים בענין טביעות אצבעותיו על עטיפת הנשק, הוא דבק בהכחשה גורפת שהוא בא אי-פעם במגע עם הנשק. הנסיבות הן, חשד לירי על ביתו של אדם בו חושד אחי המשיב כמי שאשתו בוגדת עמו, מציאה-לכאורה של טביעות אצבעות המשיב על עטיפת הנשק, ודבקות המשיב דבק בהכחשה גמורה. המניע-לכאורה רווי היצרים של קאסם, היותו של המשיב אחיו של קאסם, והכחשת המשיב בענין החזקת הנזק - מאותתים על מסוכנות

המשיב אם ישוחרר למעצר בית, ואין מקום שבית המשפט יתעלם מהרקע. כאמור, כתב האישום נגד משיב זה הוא בענין החזקת הנשק (וציוד נלווה) בלבד. אם המשיב היה מעלה בחקירתו גרסה לפיה הוא אמנם החזיק בנשק אך לא היה לו כל מושג שאחיו השתמש בו בכלל, ובפרט בנסיבות הירי על החשוד בבגידה עם אשתו, ייתכן ותמונת המסוכנות היתה נראית שונה. הכחשת המשיב לצד טביעות האצבע, על הרקע בענין חשדות לירי על ביתו של אדם בו חושד אחי המשיב כמי שאשתו בוגדת עמו, מדאיגה. לא מצאתי בפסיקה אליה הפנה הסנגור מקרים של שחרור לחלופה בעבירות נשק ללא עריכת תסקיר, והפסיקה אליה הפנה הסנגור אינו כולל נסיבות בדבר רקע לעבירות בנשק הקשור באיום על אדם ספציפי וירי על ביתו (השוו בש"פ 726/16 אלחייק נ' מדינת ישראל (23.2.2016); בש"פ 1748/11 יחזקאל נ' מדינת ישראל (10.3.2011); בש"פ 6169/12 קסנטיני נ' מדינת ישראל (25.8.2012); בש"פ 5419/16 מדינת ישראל נ' פלוני (7.7.2016); בש"פ 8221/15 סלאימה נ' מדינת ישראל (15.12.2015); בש"פ 6154/10 מדינת ישראל נ' אבו ליל (6.9.2010)). מבלי שאביע עמדה בענין האפשרות להסתפק בחלופת מעצר אם שירות המבחן ימליץ על כך, לא מצאתי מקום, גם נוכח הפגיעה בלימודי המשיב לקראת בחינת הסמכה ברפואה, להיעתר לבקשת הסנגור לשחרר את המשיב ללא תסקיר.

8. משהמבקשת לא התנגדה לעריכת תסקיר מעצר (מבלי שהדבר יתפרש כהסכמה לשחרור לחלופת מעצר), אני מקבל את בקשת המשיב לערוך בעניינו תסקיר מעצר.

9. לדין בפני בבקשה לשחרור לחלופת מעצר ביום 5.2.2017 בשעה 8:30.

10. נוכח טענות המשיב לפיהן הוא נעצר עת התכונן לבחינת הסמכה ברפואה והוא נדרש להמשיך וללמוד לקראת המבחן, מתבקש שירות המבחן להקדים את הטיפול ביק זה על מנת שהתסקיר יוגש לפני הדיון.

11. המשיב יובא באמצעות שב"ס

ניתנה היום, י"ז טבת תשע"ז, 15 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.

דניאל קירס, שופט